

Nr 47.

Av herr **De Geer**, om installerande i riksdagens kamrar av ett fullt tidsenligt telefon- och signalsystem.

Innan den elektriska rösträkningen infördes i riksdagen, blev varje votering en omständlig och tidsödande procedur. Vissa andra anordningar i riksdagen fungera emellertid än i dag på ett lika otillfredsställande sätt som tidigare voteringarna, utan att de moderna hjälpmedel, som utvecklingen kan erbjuda på området, utnyttjas. Jag tänker härvid närmast på metoden att under pågående plenum kalla riksdagsmännen till telefon eller till besökande ute i korridoren. Detta sker nu på så vis, att vaktmästarna personligen uppsöka riksdagsmännen och anmäla telefon eller besök. Detta ger ofta anledning till mycket spring och sökande utan att resultatet alltid blir positivt. På stora kontor, där en del av personalen ofta uppehåller sig i olika lokaler, finnas numera signalanordningar, vilka på ett effektivt men tillika diskret sätt kalla vederbörande till telefon eller sammanträden. En sådan anordning kan utan svårighet eller alltför stora kostnader installeras i de nuvarande riksdagslokalerna. I princip innebär den, att en på lämpliga ställen anbringad tavla anger platsnumret på den eller de riksdagsmän som sökas. Dessa tavlor kunna anbringas i plenisalarna exempelvis under den ena eller båda av de tavlor, som angiva slutresultatet vid rösträkning. I sällskapsrum och matsalar kunna de placeras på lämpliga ställen på kortväggarna. Häremot kan möjligen anmärkas, att dylik signalering verkar störande i plenisalarna. Ehuru en viss sanning ligger häri, bör dock påpekas, att en liknande signalering redan förekommer för att tillkännagiva votering i kamrarna. Vidare blir man härigenom kvitt mycket spring av vaktmästarna i kamrarna. Även om dessa utföra sina uppdrag på ett erkännansvärt diskret sätt, verkar det dock kanske mer störande än den ifrågasatta signaleringen. Framför allt torde dock denna senare metod vara mer effektiv än den nu tillämpade. Jag har hos firman L. M. Ericsson, som utfört voteringsapparaterna i riksdagen, informerat mig om förutsättningarna för en dylik signalanordning. Desamma framgå av en av firman uppsatt P. M., vilken bifogas motionen.

Jag ifrågasätter, huruvida icke i samband med installerandet av en dylik signalanordning även telefonanordningarna i riksdagen borde mo-

derniseras. De äro i nuvarande form tungarbetade och föga effektiva. Det är en rimlig begäran, att Sveriges riksdag i detta hänseende är lika ändamålsenligt utrustad som nästan varje något så när modernt affärskontor.

Under åberopande av här anförda motivering får jag därför föreslå,
att omedelbart åtgärder vidtagas för att i riksdagens
båda kamrar installeras ett fullt tidsenligt telefon- och
signalsystem.

Stockholm den 20 januari 1941.

Gerard De Geer,
Lesjöfors.

P. M.

Sökaranläggning för riksdagen.

Anläggningen har till uppgift att meddela riksdagsmännen, när de ha besök eller telefonpåringning. Bifogade skiss¹⁾ visar i princip, hur anläggningen är tänkt att utföras. Den kompletta utrustningen omfattar:

1. Manöverapparat
2. Relä- och väljarcentral
3. Nummertablåer
4. Ledningsnät.

Manöverapparaterna placeras hos respektive kammares vaktmästare. Varje apparat är försedd med en fingerskiva och en återställningstryckknapp för varje nummer. Om nummertablåerna skola ha fyra nummer, får alltså varje manöverapparat fyra fingerskivor och fyra tryckknappar i enlighet med skissen.

Nummertablåer monteras i kamrarna, sällskapsrummen och andra lokaler, i vilka det kan anses vara lämpligt att riksdagsmännen sökas. Varje tablå kan exempelvis förses med fyra nummer, varigenom fyra riksdagsmän kunna sökas samtidigt. Varje nummer är tresiffrigt. Siffrorna äro 10 cm höga och således något större än voteringsanläggningens siffror. En fyrnummertablå blir ungefär 30 cm bred och 80 cm hög.

För sökningen tilldelas varje riksdagsman ett nummer, som lämpligen kan vara detsamma som bänknumret. Första kammarens nummerserie skulle således bli 001—150 och andra kammarens 001—230. Det kan emellertid tänkas, att de gemensamma nummerserierna kunna giva anledning till misstag vid sökning i lokaler med både första och andra kammarens tablåer. För att undvika detta kan exempelvis andra kammarens nummerserie börja med 501 och sluta med 730.

När en riksdagsman i exempelvis andra kammaren sökes av en person, hänvisas först denne av portvakten till andra kammarens vaktmästare. Denne vaktmästare slår då vederbörande riksdagsmans tresiffriga nummer på fingerskivan. När hela numret är slaget, lyser det upp på alla tablåerna, som tillhöra andra kammarens system. Så snart riksdagsmannen ser sitt platsnummer, vet han, att vaktmästaren utanför plenisalen har något av vikt att meddela honom. Anledningen till sökningen kan ju även vara en telefonpåringning. Så snart riksdagsmannen kommit ut till vaktmästaren, släcks numret genom att vaktmästaren trycker på återställningstryckknappen, som är placerad bredvid fingerskivan.

¹⁾ Överlämnad till vederbörande utskott.